

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma:	Kfv.V.37.045/2025/2.
A tanács tagjai:	Dr. Márton Gizella tanácselnök Dr. Demjén Péter előadó bíró Dr. Darák Péter bíró Ságiné dr. Márkus Anett bíró Dr. Stefancsik Márta bíró
A felperes:	kk. felperes1 (cím1)
A felperes képviselője:	Dr. Dora Márta ügyvéd (cím2)
Az alperes: Hivatala (cím3)	Budapest Főváros Kormányhivatala X. Kerületi
Az alperes képviselője:	dr. Molnár Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya: kapcsolatos közigazgatási jogvita	kötelező védőoltás alóli mentesítéssel
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a felperes
A felülvizsgálni kért határozat:	Fővárosi Törvényszék 49.K.701.838/2024/9. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Dél-pesti Centrumkórház - Országos Hematológiai és Infektológiai Intézet, Budapest és Pest Vármegyei Védőnői Szolgálat Osztálya II. 225. területi védőnője értesítette az alperest, hogy a felperes nem részesült az életkorhoz kötött kötelező 2, 3 és 4 hónapos korban esedékes Pentaxim és a 2, valamint 4 hónapos korban esedékes Prevenar-13 védőoltásban, minek következtében az alperes 2023. augusztus 14. napján tájékoztató levelet küldött a felperes édesanyja - mint törvényes képviselője - részére, amelyet a postai szolgáltató „nem kereste” jelzéssel küldött vissza az alpereshez. A második tájékoztató levél felperes törvényes képviselője részére 2023. szeptember 12. napján kézbesítésre került, de a levélben feltüntetett teljesítési határidőn belül az alpereshez nem érkezett visszajelzés az esetleges kontraindikációról, vagy a védőoltás beadásának teljesüléséről, ezért az alperes a kötelező védőoltások elmaradása miatt 2023. szeptember 25-én hivatalból eljárást indított a felperes édesanyjával szemben.

[2] Ilyen előzmények után az alperes a 2023. október 31. napján kelt BP-10/NEO/03579-5/2023. számú határozatával kötelezte a felperes édesapját, mint végrehajtásért felelős (kötelezett) személyt, hogy a felperes életkorhoz kötött, kötelezően előírt 2 hónapos korban esedékes diphteria-tetanus-sejtmentes pertussis és inaktivált poliovírus tartalmú oltóanyaggal végzett, valamint a Hib és a pneumococcus elleni oltás első, a 3 hónapos korban esedékes diphteria-tetanus-sejtmentes pertussis és inaktivált poliovírus tartalmú oltóanyaggal végzett, valamint a Hib elleni oltás második, valamint a 4 hónapos korban esedékes diphteria-tetanus-sejtmentes pertussis és inaktivált poliovírus tartalmú oltóanyaggal végzett, valamint a Hib elleni oltás harmadik részlete, továbbá a pneumococcus elleni oltás második védőoltással a felperest oltassa be. Kötelezte továbbá, hogy az oltás tényét hitelt érdemlően igazolja a felperes oltási könyvének másolatával. Az alperes határozatban foglaltak teljesítésének határidejeként mind az egyes oltások, mind az oltási könyv másolatának benyújtására vonatkozóan a határozat véglegessé válásától számított 30 napos határidőt biztosított.

[3] A felperes jogi képviselője útján 2024. január 26. napján – 29-én érkezetten – a kötelező oltások alóli mentesítés iránti kérelmet terjesztett elő, melyben jelezte, hogy a szakvélemény beszerzése folyamatban van, azonban a háziorvossal szemben a szakvélemény nyújtása érdekében polgári per kezdeményezésére került sor, melyre tekintettel az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 48. § „(a)” bekezdése alapján kérte az eljárás felfüggesztését.

[4] A felperes kérelme alapján az alperes 2024. február 2-án mentesítési eljárást indított, valamint az oltás elmaradása ügyében indított eljárását hivatalból felfüggesztette a védőoltás alóli mentesítési eljárásban hozott, rendes jogorvoslattal meg nem támadható döntése meghozataláig. Az alperes a BP-10/NEO/00471-2/2024. számú végzésével hiánypótlás keretében felszólította a jogi képviselő útján a felperest, hogy a végzés kézhezvételétől számított 30 napon belül csatolja a kezelőorvos által adott szakvéleményt, mely tanúsítja, hogy a védőoltásban részesítése az egészségi állapota miatt nem lehetséges, vagy a védőoltás az egészségét vagy meglévő betegségét várhatóan károsan befolyásolná, és ezen körülmények változása belátható időn belül nem várható. Kérte továbbá, hogy a felperes oltással kapcsolatos, rendelkezésére álló egészségügyi dokumentációját küldje meg. A felperes jogi képviselője a felhívás alapján megismételte, hogy a szakvélemény beszerzése folyamatban van és polgári pert kezdeményeztek a háziorvossal szemben a szakvélemény nyújtása érdekében, amelyre tekintettel a mentesítési eljárás felfüggesztését kérte. Csatolta ennek alátámasztására a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2024. február 14. napján kelt 1.P.50.314/2024/2. szám alatti végzését, melyben a bíróság a felperes által a háziorvossal

szemben indított perben megállapította hatáskörének hiányát, és elrendelte a keresetlevél áttételét a Fővárosi Törvényszékre.

[5] Ezt követően az alperes a 2024. március 25. napján kelt BP-10/NEO/00471-4/2024. számú végzésével a felperes eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét elutasította, egyben a hatósági eljárást megszüntette. Döntésének indokolásában hivatkozott az Ákr. 48. §-ának rendelkezéseire, különösen az (1) bekezdés b) pontjára, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 3. § a) és b) pontjaira, valamint az 58. § (3) és (3a) bekezdéseire, melyek alapján rögzítette, hogy a felperes nevében a polgári per megindítására a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a házi gyermekorvos által adott szakvélemény beszerzése érdekében került sor. Leszögezte, hogy az Eütv. 3. § b) pontjában foglalt kezelőorvos fogalom alapján - amennyiben a felperesnél olyan egészségi állapot vagy betegség állna fenn, mely a mentesítést megalapozhatná -, olyan orvos által kiállított szakvéleményt szükséges a törvényes képviselőnek az alperes felé benyújtania, aki a kiskorú ezen betegsége szempontjából széles szakmai ismeretekkel rendelkezik (szakorvos), a felperest és a betegsége jól ismeri, annak kezelését meghatározza, irányítja, rendszeresen ellenőrzi, a felperes gyógykezeléséért felelősséggel tartozik. Mivel ezeknek a követelményeknek a felperessel kapcsolatban jelen esetben kizárólag a házi gyermekorvos nem felel meg, ezért a kötelező védőoltás beadása alóli mentesítés ügyében az Eütv. szerinti szakvéleményt sem adhat. Mindezek alapján megállapíthatónak találta, hogy a polgári perben hozott döntés – a közigazgatási eljárás felfüggesztése szempontjából – nem a bíróság hatáskörébe tartozó előkérdés, ezért a mentesítési eljárás felfüggesztésére irányuló kérelem elutasításának van helye. Az eljárás megszüntetésére vonatkozó döntését az alperes az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontjára alapította, mivel a felperes a hiánypótlásra előírt 30 napos határidőn belül felhívás ellenére nem csatolta a felszólító végzésben nevesített kezelőorvosi szakvéleményt, amelynek hiányában a mentesítés egészségügyi indokoltága érdemben nem vizsgálható, így a kérelem sem bírálható el.

Az elsőfokú ítélet

[6] A felperes az alperes határozata ellen keresetlevelet terjesztett elő, amelyben az alperes végzésének megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az alperes eljárási kifogását alaptalannak ítélte, a keresetlevél határidőben került benyújtásra. Az ügy érdemében kifejtette, hogy nem az oltásra kötelező határozat képezi az eljárás tárgyát. A bíróságnak az oltás alóli mentesítés tárgyában indult eljárás megszüntetéséről szóló végzés jogszerűségét kell vizsgálnia. Idézte a Kúria gyakorlatát (Kfv.III.37.962/2015/5., Kfv.VI.37.199/2016/13., Kfv.II.37.080/2016/9., Kfv.II.37.780/2022/7.) és leszögezte, a felperes eljárás felfüggesztésére irányuló kérelme tekintetében az alperes jogszerű döntést hozott, jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a házi gyermekorvos a perbeli esetben az oltóorvosi feladatokat látja el, azonban nem tekinthető az Eütv. 3. § b) pontja szerinti kezelőorvosnak. A felperes felhívás ellenére sem az orvosi szakvéleményt, sem az egészségi állapotára vonatkozó dokumentumokat nem csatolta, így semmiféle módon nem igazolta, hogy esetében a védőoltás kontraindikált. Állításai az általánosság szintjén maradtak, ezért nem volt indokolt az eljárás felfüggesztése. Utalt rá, hogy a polgári bíróság előtt kezdeményezett per nagy valószínűséggel hosszú időtartamú is lehet, mivel abban szakértői vélemény beszerzésére is sor kerülhet és fellebbezés előterjesztésére is lehetőség van, amely az életkorhoz kötött védőoltás rendeltetésével egyértelműen nem egyeztethető

össze. Megjegyezte, az alperes tájékoztatta a felperest az eljárás Ákr. 49. §-a szerinti szünetelésének lehetőségéről is, amely lehetőséggel azonban a felperes nem élt. Hangsúlyozta a Kúria Kfv.VI.37.199/2016/13. számú ítélete és az Alkotmánybíróság 39/2007. (VI. 20.) AB határozata alapján, hogy kérelemre induló eljárás során a bizonyítási teher a kérelmezőre esik, neki kell csatolnia a szakvéleményt is, ami a mentesítés indokoltságát alátámasztja, a felperes azonban ilyen szakvéleménnyel nem rendelkezett, hanem azt jelezte az eljárás során, hogy annak beszerzése nehézségekbe ütközött. Ennek bizonyítatlansága a felperes terhére esik, ahogyan az a Kfv.II.37.199/2020/6. számú ítéletből is következik. Az alperesnek tehát a kezelőorvosi véleményt értékelve kellett volna döntést hozni a felperes oltás alóli mentesítés iránti kérelme tárgyában, annak hiányában a kérelem nem volt elbírálható. Az alperesnek a kérelem hiányosságát szakértő kirendelésével nem kellett pótolnia és további tényállástisztázási kötelezettség sem terhelte, így jogszabálysértés nélkül döntött az eljárás megszüntetéséről. Mindezt alátámasztja a Kfv.III.37.545/2017/9. számú kúriai döntés is. A törvényszék nem tartotta szükségesnek az Alkotmánybíróság megkeresését, ezért az arra irányuló indítványt elutasította. Utalt az elutasítás kapcsán az Oviedo-i Egyezmény 26. cikkére, az Emberi Jogok Európai Bírósága által vizsgált Solomakhim-ügyre és az Alkotmánybíróság a 39/2007. (VI. 20.) AB határozatára. Ez utóbbi szerint az életkorhoz kötött védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, valamint az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez, mely alkotmánybírósági érvelés változatlanul alkalmazható.

A felülvizsgálati kérelem

[8] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet közigazgatási cselekményre kiterjedő hatállyal történő hatályon kívül helyezését és az eljárt közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[9] A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) alpontjaira, valamint b) pontjára hivatkozott. Befogadás iránti kérelmét azzal indokolta, hogy a BCG oltás után súlyos mellékhatásai jelentkeztek, ezért megkereste a háziorvosát, hogy mentesítse a további oltások alól, aki az ehhez szükséges szakvélemény elkészítését megtagadta, ezért a szakvélemény pótlására beperelte őt és egyben kezdeményezte alperesnél az oltások alóli mentesítését, kérte az eljárás felfüggesztését a per befejezéséig. Az alperes a felfüggesztési kérelmet elutasította és az eljárást megszüntette, amely során tagadta, hogy felperes háziorvosa a kezelőorvosa lenne. A bíróság ugyanakkor a keresetét úgy utasította el, hogy a háziorvos kezelőorvosi mivoltát azzal az indokkal tagadta, hogy mivel az nem adott szakvéleményt, ezért az nem kezelőorvos. Mind az alperes, mind a bíróság tagadta, hogy felperesnek egyáltalán lenne olyan kezelőorvosa, aki a mentesítéséhez szakvélemény adására jogosult volna, amely alapján lényegében azt állítják, hogy az oltás beadására jogosult és köteles háziorvos, a mentesítési szakvélemény elkészítésére már nem jogosult, illetve kötelezett. A jogszabályok ilyen módon történő kiforgatása sérti az Alaptörvényben foglalt tisztességes eljárás követelményét, a felperes élethez, testi-lelki egészségéhez fűződő jogát, hiszen a mentesítési eljárást azért biztosítja a jogszabály, hogy az emberi élet kioltására alkalmas egészségügyi beavatkozást, halál, testi-lelki egészségkárosodás bekövetkezésének a

kockázatát elkerüljék. Az alperes és a bíróság pedig tagadja, hogy a szakvélemény elkészítésére jogosult orvos egyáltalán létezik, amivel lehetetlenné teszi a mentesítés intézményét.

[10] A joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének a biztosítása érdekében szükséges, hogy a Kúria állást foglaljon és irányt mutasson arra nézve, hogy az oltás mentesítésére mely orvos jogosult és kötelezett, ki számít kezelőorvosnak. Kérte annak kimondását, hogy az ellátásra kötelezett háziorvos kezelőorvosi minőségét nem tagadhatják meg a hatóságok és a bíróságok. Az ezzel kapcsolatban felmerült jogkérdés társadalmi jelentőségű, hiszen gyermekek halálához vezethet, hogy a hatóságok, a bíróságok ellehetetlenítik az oltás alóli mentesítés lehetőségét.

[11] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja kapcsán hivatkozott a Kúria Kpkf.II.37.367/2019/10. számú végzésében foglaltakra és a kezelőorvos fogalma kapcsán kifejtette, hogy az nem csak háziorvos, hanem egyéb orvos is lehet, a háziorvos kezelőorvosnak minősül, aki az oltások alóli mentesítéshez szakvélemény adására jogosult orvos, így jelen esetben a bíróság ezt a jogszabályi rendelkezések és a Kúria gyakorlatával ellentétesen tagadta meg.

[12] Az ügy érdemét tekintve kifejtette, hogy az alperes törvénysértően állította, hogy a kezelőorvos nem jogosult szakvélemény nyújtására, melyre tekintettel az Ákr. 48. § (1) bekezdés a) pontját megsértette, amikor nem függesztette fel a mentesítési eljárást, és törvénysértően utasította el a mentesítési kérelmet, a bíróság pedig a kereseti kérelmet. A bíróság a jogszabályokat figyelmen kívül hagyva közölte, hogy az a kezelőorvos, aki szakvéleményt ad, melyre tekintettel a háziorvos, aki nem volt hajlandó szakvéleményt adni, nem kezelőorvos. Azt azonban nem tudta indokolni, hogy a mentesítési eljárásnak miért ne lenne előkérdése a kezelőorvos és felperes közötti jogvita. Az alperes határozatában és a bíróság az ítéletében olyan jogi kérdésben döntött, amely nem az ő, hanem a kezelőorvos és a felperes közötti jogvita elbírálására jogosult bíróság hatáskörébe tartozik. Az alperes és a bíróság szakértői kérdésben is döntött, amikor a bíróság leírta, hogy azért nem indokolt megvárni a felperes és a kezelőorvos közti polgári pert, mert ott valószínűleg szakértő is ki lesz rendelve és ezért elhúzódhat az eljárás. Előadta, hogy az oltóorvosok az oltási ügyekben eljáró hatóságok és így a közigazgatási bíróság is úgy olvassa az oltásokra vonatkozó szabályozást, mintha abból kivágták volna az Eütv. 58. § (10) bekezdését, amely szerint az oltások halált, súlyos egészségkárosodást és megrokkantást is okozhatnak. A törvényszék a kereseti kérelmet nem merítette ki, döntését nem indokolta és figyelmen kívül hagyta a felperesi előadást. Ezzel a magatartásával megsértette a Kp. 2. § (1) bekezdését, a tisztességes eljárás követelményét, a kérelemhez kötöttség elvét, továbbá megsértette a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4), (5), (6) bekezdését, valamint a Pp. 279. § (1) bekezdését, az Ákr. 48. § (1) bekezdés a) pontját, 62. §-át, 63. §-át, 71. § (1) bekezdését, az Eütv. 3. § b) pontját, továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

[13] Indítványozta, hogy a Kúria kezdeményezze az Alkotmánybíróságnál az Eütv.-nek a kötelező oltások rendszerére vonatkozó szabályozásának alkotmányellenessége megállapítását, mivel az sérti a felperes az élethez fűződő jogát, hiszen a 39/2007. (VI. 20.) AB határozat kimondta, hogy nincsenek veszélytelen védőoltások. Azonnali jogvédelem iránti kérelmet is előterjesztett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[15] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[16] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelöni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell.

[17] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, de a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[18] A felülvizsgálati bíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[19] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont – érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, mellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. JEH 1. pont). Alapot adhat a felülvizsgálatra az is, ha a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat ugyan kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel már nem támogatható.

[20] A Kúria ezen befogadási okot a 2/2024. (XII. 3.) számú KK véleményében értelmezte és a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja első fordulata körében kifejtette, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a Kúria akkor fogadja be a felülvizsgálati kérelmet, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi hatályú határozatában vagy a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatában még nem foglalt állást. A 7/2023. jogegységi határozat szerint a joggyakorlat egysége biztosításán alapuló befogadásnak – a Kúria elvi tartalmú BHGY-ben közzétett iránymutatásának hiánya mellett – továbbá konjunktív feltétele, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések,

amelyek azt mutatják, hogy a bírói gyakorlat szétartó, illetve a joggyakorlat egysége a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn.

[21] A Kúria hangsúlyozza, hogy a kötelező védőoltások vonatkozásában az elvi jelentőségű jogkérdések tekintetében a felülvizsgálati bíróság már állást foglalt, a bírói gyakorlat egységes. A Kúria töretlen gyakorlata szerint a védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek egyfelől a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, másfelől az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez. A védőoltásokkal kapcsolatos jogi szabályozás betartása kötelező. A védőoltás elrendelése nem jár alapjog sérelemmel, mentesülni alóla kizárólag az Eütv. 58. § (3) bekezdésében foglaltak esetén lehet [Kfv.VI.37.199/2016/13., Kfv.VI.37.049/2022/6.]. Kimondta a Kúria, hogy a kötelező védőoltás alóli mentesítési eljárásban – mint kérelemre induló eljárásban – a bizonyítási teher a felperesre esik, a felperes kötelezettsége a megfelelő orvosi szakvélemény benyújtása, vagyis annak bizonyítása, hogy a mentesítés az Eütv. 58. § (3) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott feltételei fennállnak [Kfv.VI.37.049/2022/6., Kfv.VI.37.116/2017/3., Kfv.VI.37.119/2016/13., Kfv.II.37.080/2016/9.], másrészt a Kúria értelmezte az Alkotmánybíróság e körben meghozott határozatát is [Kfv.IV.37.409/2021/6.].

[22] A Kúria által kialakított bírói joggyakorlat tehát hosszabb idő óta következetes és egységes, annak továbbfejlesztése nem indokolt. A Kúria megítélése szerint a felperes felülvizsgálati kérelme, illetve a jogerős ítélet sem vetett fel olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amivel kapcsolatban nincs felsőbb bírósági joggyakorlat, ami tárgyi ügyben a joggyakorlat továbbfejlesztését indokolná, illetve amelynek kapcsán – eddig nem lévén - felsőbb bírósági iránymutatásra lenne szükség, vagy amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn.

[23] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont – a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata, a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. A felülvizsgálati bíróság szerint a jelen ügy a jogalanyok széles körét érinti, társadalmi jelentősége vitathatatlan, azonban a fentiekben már részletezettek szerint e körben az ügy érdemi részét jelentő elvi jelentőségű jogkérdésekben kialakult és egységes gyakorlat van, ezért nem indokolt ezen az alapon sem a felülvizsgálati kérelem befogadása.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerint a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. A Kúria hangsúlyozza, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdésére tekintettel a befogadás kérelmezőjét ebben az esetben indokolási kötelezettség terheli – mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében – melynek során azt kell bemutatnia, hogy alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy egyéb eljárási szabályszegés kihatással volt az ügy érdemére. Előadásával olyan mértékben kell kétséget ébresztenie a jogerős ítélet jogszerűsége tekintetében, hogy ezen előadás alapján minden további vizsgálat nélkül valószínűsíthető legyen a jogsértés.

[25] A felperes befogadás iránti kérelmében - a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja vonatkozásában értékelhető indokolásként - előadta, hogy a bíróság úgy utasította el a keresetet, hogy a háziorvos kezelőorvosi mivoltát azzal az indokkal tagadta, hogy mivel az nem adott szakvéleményt, ezért nem kezelőorvos, kétségbe vonva, hogy a felperesnek egyáltalán lenne olyan kezelőorvosa, aki a mentesítéséhez szakvélemény adására jogosult volna.

[26] A Kúria rámutat, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásakor a Kúria nem végezheti el a támadott döntés érdemi felülvizsgálatát (Kfv.I.35.392/2022/3.), ugyanakkor a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogsértések állítása miatt a következőkre mutat rá. Az alperes oltás alóli mentesítés tárgyában indult eljárás megszüntetéséről rendelkező végzése meghozatalakor figyelemmel volt az Eütv. 58. § (3), (3a) és (4) bekezdésére és a kiforrott bírói gyakorlatra (Kfv.III.37.962/2015/5., Kfv.VI.37.199/2016/13., Kfv.II.37.080/2016/9.). Ennek során értékelte azt a körülményt, hogy a per tárgyát képező eljárás a felperes kérelme alapján indult, amelyhez nem került csatolásra a kezelőorvos szakvéleménye. Tekintettel volt az Alkotmánybíróság 39/2007. (VI. 20.) AB határozatának és a Kúria Kfv.VI.37.199/2016/13. szám alatti ítéletének arra az iránymutatására, hogy a kérelemre induló eljárás során a bizonyítási teher a kérelmezőre esik, a kérelemhez csatolnia kell a kezelőorvos által adott azon szakvéleményt is, amely a mentesítés indokoltságát alátámasztja. Levonta annak a ténynek a jogkövetkezményét, hogy a felperes ilyen szakvéleménnyel nem rendelkezett és értékelte az alperes az Ákr. 48. § (1) bekezdés a) pontja alapján hozott azon döntését is, amellyel az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmet elutasította, kifejtve ezzel kapcsolatos álláspontját.

[27] A Kúria tehát a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság döntésében megvizsgálta a felperesnek az ügyben előadott álláspontját, a rendelkezésre álló adatok és tények figyelembe vételével kialakított jogi álláspontja, következtetései is kiderülnek a határozata indokolásából. Mindezekre tekintettel a Kúria nem tárt fel olyan garanciális jogsérelmet, amely az állásfoglalását tenné szükségessé. A felperes által a felülvizsgálati kérelmében előadottak nem alapozzák meg a perorvoslati kérelem befogadását, mivel az, hogy a Kúria által kialakított bírósági gyakorlattól eltérő jogi álláspontja van az adott kérdés kapcsán, nem alapozhatja meg a kialakult és egységes bírósági gyakorlat esetén a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[28] A Kúria vizsgálta a felperes által hivatkozott Kfv.II.37.367/2019/10. számú ítélettől való eltérés kérdését is. Az ügyszabványosság vizsgálatához kapcsolódóan a Kúria kiemeli, hogy az ügyszabványosság egy összetett jogfogalom és esetről-esetre szigorúan kell vizsgálni egyrészt az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét, a hatály és normatartalom kérdését, másrészt a jogértelmezés szempontjából releváns tényeket (Jpe.I.60.002/2021/7.).

[29] Mindezen szempontokat figyelembe véve a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Kfv.II.37.367/2019/10. számú kúriai ítélettel összefüggésben az ügyszabványosság nem állapítható meg a tényállás azonosságának hiánya miatt. Az ügyszabványosság azért sem áll fenn, mert a hivatkozott döntés a mentesítési eljárás körében hozott érdemi döntést bírálta el, a jelen ügyben az eljárás megszüntetéséről döntő végzés jogszerűsége kapcsán foglalt állást az elsőfokú bíróság. Egyebekben a felperes által hivatkozott kúriai ítélet tényállása szerint a megismételt eljárás során csatolásra kerültek a gyermek háziorvosának tájékoztatása, illetve egy klinika által kiállított levél, melynek értelmezése körében foglalt állást a Kúria, ezzel szemben a jelen ügy tényállása szerint a kérelmező a mentesítési eljárásban nem csatolt szakértői véleményt.

[30] A Kúria hivatkozott döntésében a kezelőorvos Eütv. szerinti fogalmát valóban értelmezte, azonban a jelen ügy alapját képező eljárásban alapvetően nem a kezelőorvos személye képezte az eljárás tárgyát, hanem az, hogy a mentesítési feltételek fennállásának körében felperest terhelő bizonyítási teher kapcsán a kérelméhez a mentesítés indokoltságát alátámasztó kezelőorvos által adott szakvéleményt nem csatolt, melynek hiányában került sor az eljárás megszüntetésére.

[31] Az elsőfokú bíróság indokolta ítéletében az eljárás felfüggesztésével kapcsolatos álláspontját is, utalva az oltás és a gyermek életkorának összefüggésére is.

[32] Az ügyazonosság hiánya miatt a Kúria szerint a felülvizsgálati kérelem befogadásának ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással sincs helye.

[33] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontjában foglalt befogadási okot is, az ügyben azonban nem merült fel az Európai Unió jogának alkalmazása, így a befogadásra ez okból sem kerülhetett sor.

[34] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a perbeli esetben a felülvizsgálati kérelem befogadásának nincs helye, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta. A meghozott döntésre tekintettel nem határozott, nem határozhatott az azonnali jogvédelem iránti kérelemről és az Alkotmánybíróság eljárása iránti kezdeményezésről.

A döntés elvi tartalma

[35] *A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira és b) pontjára alapított felülvizsgálati kérelem befogadásának nem volt helye, mert a megjelölt jogkérdések tekintetében a joggyakorlat kialakult és egységes, valamint a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés okán sem indokolt a felülvizsgálati eljárás lefolytatása.*

Záró rész

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[37] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[38] A Kúria végzése elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

dr. Demjén Péter s.k.
előadó bíró

dr. Darák Péter s.k.
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő